

finde Sted. (Ordføreren: Ikke alle Politisager ville finde deres Afgjørelse i Afdelingerne.) Der blev bemærket af den ærede Ordfører, at der kun blev faa Sager tilbage for Enkeltdommeren, naar man vilde føre tilbage til Paafjendelse af den samlede Ret, hvad der kom til at overstige den saaledes fastsatte Straffegrænse. Jeg troer, at man i den Henseende kan berolige sig; thi som den ærede Ordfører bemærkede længere hen i sit Foredrag, vil det være forholdsvis faa Sager, hvor der bliver Spørgsmaal om større Straffe end dem, jeg tillod mig at nævne, og netop denne Omstændighed, at der kun, som han bemærkede, vil blive forholdsvis faa Sager, hvor Straffen vil stige derover, gjør, at man ikke behøver at nære Betænkelighed for, at de paagjældende Afdelinger for offentlige Politisagers Behandling skulle komme til at faae for Videt at bestille, eller at der i det Hele skulde være faa Sager, at netop det Princip, som Loven har lagt an paa at gennemføre i Forbindelse med Opnaaelsen af praktiske Diemed, ikke skulde faae sin fulde Betydning. Med Hensyn til den Grindring, jeg gjorde, forsaavidt angaaer den hyppige Indankning af Sager for Højesteret, bemærkede den ærede Ordfører, at det er en af de Inkonvenienter, som Loven i alt Fald paa andre Maader vil føre med sig, Inkonvenienter, der i alle Forhold komme til at vise sig paa en eller anden Maade, og faa meget mere her ville gjøre det, hvor man kaster Offentlighed og Mundtlighed ind i en enkelt Lov. Jeg skal ikke inlade mig paa de almindelige Bemærkninger, der fremtraadte under Form af Indvendinger. De forekomme mig at have en saadan Almindelighed, at en Smødegaaen deraf ogsaa maatte holde sig paa et faa almindeligt Gebeet, at jeg for mit Vedkommende helst ønsker at undgaae at komme ind derpaa. Men den ærede Ordfører fremhævede, affeet fra disse almindelige Bemærkninger, at den Inkonvenient, som er forbunden med Appellen, bestod kun i en Afvigelse fra de almindelige Regler og at den ikke havde stor Betydning. Ja, var der kun Spørgsmaal om Afgørelser fra de almindelige Principer, Spørgsmaal om en ligefrem theoretisk Betragtningmaade, vilde jeg give den ærede Ordfører Ret

i, at det maastee havde mindre at bethyde; men det, der for mig har Betydning, er netop den praktiske Side, at disse idelige Appeller til Højesteret i højeste Grad ere skadelige. Omkostningerne derved blive betydelige, og man kan ikke møde denne Indvending, saaledes som den ærede Ordfører gjorde, med en Grindring om, at man netop fra Regjeringens Side som ogsaa fra en anden Side har erklæret sig imod Bestemmelsen om, at Tyveri-, Bedrageri- og Hæleri-sager henlægges under de enkelte Afdelinger. For mig har med Hensyn til Lovudkastet Hensynet til Befolkningen baade i den ene og den anden Retning været et fremmed Punkt, og dertil behøver jeg ikke at vende tilbage, thi saa udførlig jeg i sin Tid har gjort mig Umage for at overbevise det ærede Thing om, at denne Bestemmelse ikke kan blive staaende i Loven, have de Grunde, der motivere denne Erklæring, ikke høvt med dette Hensyn at gjøre; om Bestemmelsen medførte større eller mindre Udgifter, vilde for mig være uden al Betydning. Men, siger den ærede Ordfører: Man behøver ikke at frygte meget for de hyppige Appeller; thi lod det sig gjøre, at den Sigtede afgav et Samtykke til, at Enkeltdommeren paafjendte Sagen, selv om Straffen kom til at gaae ud over den i Udskiftet fastsatte Grænse, vilde den Paagjældende heller ikke appellere. Der tør jeg vel rekvirere til en Erfaring, der er den ærede Ordfører fuldt saa bekendt som mig, at naar Dommen er falden, viser det sig — det maa vel staae i Forbindelse med den hele Opfattelse hos dem, der ere Gjenstand for en Domsfælselse — at hvorledes de end tidligere have stillet sig til Dommen, og om denne ogsaa er saaledes, at de kunne være vel-tjente med den, benytte de dog, naar Afgangen til Appel er dem aaben, denne. Allerede som Forholdene nu ere, er der Nok til at bibringe den Overbeviisning, at naar der er aabnet Afgang til Appel, vil den ogsaa blive benyttet i mange Tilfælde, hvor der ikke vel kunde være Grund til at iværksætte en saadan. Men, bemærkede den ærede Ordfører fremdeles, det vil ikke være mange Sager, hvor der vil blive Tale om Appel; thi det er forholdsvis kun faa offentlige Politisager, hvor der kan blive Tale om at gaae videre end til 20 Rd.